

Hem de renunciar al mandat de l'1-0 en pro de la unitat de cara a les eleccions del 21D?

written by Arnau Padró | 9 de novembre de 2017

L'actualitat política avança a una velocitat imparable els darrers dies. Costa escriure opinió perquè l'escenari és tan canviant que un article pot quedar fora de context en un o dos dies. Així i tot intentaré analitzar el moment actual i fer alguna proposta.

Ara mateix, l'independentisme ha acceptat afrontar les eleccions al Parlament de Catalunya del 21D convocades per Mariano Rajoy. En un article de fa uns dies, plantejava tres escenaris diferents després de la proclamació de la República del 27 d'octubre i després de l'inici de l'aplicació per part de l'estat de l'article 155. El primer escenari era que el Govern català apostés per implementar la República tot desplegant la Llei de Transitorietat i prenent el control del territori d'una forma progressiva amb la col·laboració del poble organitzat. El segon escenari és que el govern optava per una estratègia més conservadora però que també podia arribar a ser eficaç, tot convocant eleccions constituents en una data pròxima a les eleccions convocades per Espanya i que fes un pols a l'Estat per veure quin dels dos comicis tenia més acceptació i legitimitació per part dels catalans i quin patia un boicot més gran; una manera menys frontal de demostrar qui controlava el territori.

Malauradament cap dels dos escenaris és el que s'ha imposat i hem acabat amb el pitjor dels que contemplava. El Govern va optar per no enfrontar-se a l'Estat i va deixar que aquest prengués el control del Govern i el substituís, sense oposar resistència. L'Estat espanyol ha demostrat que davant tota mostra d'intent de negociació o d'evitar l'enfrontament per

part dels catalans, s'enfortia i prenia mesures encara més contundents. El resultat, aquest cop, ha estat la detenció de vuit consellers i tenir-ne quatre més, juntament amb el President Puigdemont, a l'exili a Brussel·les.

Davant d'aquest fet, han sorgit nombroses propostes que aposten per una llista unitària per afrontar les eleccions del 21D. És evident que afrontar la situació crítica des de la unitat d'acció és important, dividir aquells que lluiten contra la repressió espanyola i per implementar la República Catalana és clau, ja que la força de la gent unida és de les poques eines que tenim ara mateix. Tot i això, cal analitzar amb molta concreció les propostes d'unitat que sorgeixen, ja que algunes ens poden col·locar de nou en un atzucac sense sortida.

S'està instal·lant d'una forma sorprenentment ràpida, però alhora de forma dissimulada, la idea que en pro de la unitat caldrà renunciar al mandat de l'1-0 i recular fins a etapes que havíem superat fa temps. Per exemple, aquest dilluns va sorgir un manifest de diverses personalitats properes a partits com PDeCAT, antics militants del PSC, exlíders d'ICV, d'ERC, de la CUP i d'UCD que demanava als partits catalans que incloguessin tres punts al seu programa per propiciar una àmplia unitat entre ells. En primer lloc, l'aposta per un referèndum pactat amb Espanya; en segon lloc, la retirada de l'article 155 de la Constitució i finalment l'alliberament dels presos polítics. Si s'analitza fredament la proposta, veiem que els tres punts no depenen en cap cas de les majories que sorgeixin de les eleccions del 21D al Parlament i, en canvi, depenen totalment del govern espanyol en primera instància i de les majories al Congrés i Senat espanyols. Per tant, votant candidatures amb aquests punts programàtics, per molt àmplia que fos la majoria que s'obtingués, ens trobaríem que el mandat de les eleccions seria entregar la clau de la política catalana, de nou, a Espanya. Un error de conseqüències majúscules.

Aquestes darreres setmanes observo amb certa estupefacció com en l'intens debat sobre la manera com cal que l'independentisme afronti les eleccions del 21D, els seus actors principals no han parat de repetir de la necessitat de fer front comú contra el 155, per la llibertat i l'alliberament dels presos i per recuperar les nostres institucions. En canvi, he sentit a parlar molt poc, quasi gens, de la necessitat d'implementar la República Catalana i de com fer-ho: únic objectiu que depèn de nosaltres i que ens donaria l'eina per resoldre bona part de les reclamacions que s'erigeixen com a eix de la candidatura o candidatures de l'independentisme el 21D. S'ha demostrat que l'Estat espanyol no està disposat a negociar i que aprofita qualsevol reculada nostra per avançar implacable cap al seu objectiu final, que no és altre que la recentralització i l'assimilació catalana dins seu. És per això que l'única alternativa que li queda al poble català és passar a l'ofensiva, no renunciar a allò que ens vam guanyar posant els nostres cossos per protegir les urnes i apostar per ratificar-ho el 21D amb una candidatura –prioritàriament– o amb unes candidatures que incorporin aquest mandat al programa electoral. Només des de la victòria d'un mandat clar d'implementació de la República podrem reprendre allò que el 28-0 va quedar aturat. Qualsevol altra reclamació, per més benintencionada que sigui, només ens portarà a un atzucac en què tot dependrà de la voluntat, ja coneguda, d'Espanya, de passar-nos per sobre.